

РЕШЕНИЕ

№ 40818

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
публично заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **8193** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 и сл., вр. чл. 144 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).
Образувано е по жалба на С. Е. Д. срещу Акт за установяване на задължения (АУЗ) по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с № 728484-1 от 01.07.2021 г., издаден от старши инспектор в отдел „Общински приходи“ П. при дирекция „Общински приходи“ към Столична община, потвърден по реда на чл. 107, ал. 4 ДОПК с Решение № СФД25-РД28-257/06.06.2025г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, с който АУЗ на жалбоподателя са установени задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци (ТБО) за периода 2016, 2017, 2018, 2019 и 2020 г. в общ размер на 520,22 лева, от които 403,45 лв. главница и 116,77 лв. лихви. Жалбоподателят оспорва АУЗ с твърдение, че същият е антидатиран, респ. не е издаден на датата, посочена в титулната му част, а години по-късно – през 2025 г. Оспорващият възприема това процедиране като начин да му бъде отнета възможността да се позове на изтеклата погасителна давност по отношения на задълженията, установени с АУЗ. Тези доводи се поддържат в съдебно заседание от адв. Г. М., който акцентира на разминавания в документите, посредством които ответника се домогва да установи датата на АУЗ. Намира, че в хода на съдебното производство са събрани достатъчно доказателства, подкрепящи защитната теза, че актът е антидатиран, вкл писмо от "Български пощи" ЕАД. Акцентира, че представеният приемо-предавателен протокол за приемане на пратки е с дата 02.06.2021 г., а АУЗ е с посочена дата на издаване 01.07.2021 г. , което е един месец след датата на протокола. Допълнително се сочи, че представената извадка от системата на Столична община показва, че стойността на главницата, лихвите и платените задължения срещу оспорвания акт не отговаря на действителната фактическа обстановка.

Вследствие на тези нарушения настоява актът да бъде отменен.

Ответникът – директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, чрез процесуалния си представител, оспорва основателността на жалбата по съображенията, изложени в Решение № СФД25-РД28-257/06.06.2025г. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че жалбоподателят е собственик на S от недвижим имот – земя с площ 407 кв.м, находяща се в [населено място], район П., [улица], и 1/1 идеални част от сграда: жилище, построен през 1970 г., конструкция МЗ-масивна сграда, с общо РЗП 67.31 кв.м и мазе 29.88 кв.м, основно, за което е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № 1681/22.08.2006 г. и е открита партида № 7219Н43301.

Няма противопоставяне и за това, че въз основа на данните от подадената декларация по чл. 14 ЗМДТ са изчислени неплатените и дължими от жалбоподателя задължения за ДНИ и ТБО за периода 2016, 2017, 2018, 2019 и 2020 г., отразени в АУЗ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с № 728484-1 от 01.07.2021 г., а именно: ДНИ за 2016 г. в размер на 33,86 лв., ДНИ за 2017 г. в размер на 33,86 лв., ДНИ за 2018 г. в размер на 33,86 лв., ДНИ за 2019 г. в размер на 33,86 лв., ДНИ за 2020 г. в размер на 33,86 лв., ТБО за 2016 г. в размер на 46,83 лв., ТБО за 2017 г. в размер на 46,83 лв., ТБО за 2018 г. в размер на 46,83 лв., ТБО за 2019 г. в размер на 46,83 лв., ТБО за 2020 г. в размер на 46,83 лв. В акта са начислени и лихви върху размера на посочените по вид и периоди публични задължения в общ размер на 116,77 лв.

АУЗ е оспорен по административен ред с доводи, че установените с него данъчни задължения са погасени по давност и актът е андидатиран. Същите доводи са релевирани и пред настоящия съд, който ги намира за неоснователни при следните съображения:

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, като съгласно чл. 4, ал. 3 ЗМДТ в производствата по ал. 1 служителите имат правата и задълженията на органи по приходите, като се определят със заповед на кмета на общината /чл. 4, ал. 4 ЗМДТ/. Съответно чл. 9б ЗМДТ изцяло препраща относно реда за установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон към този по чл. 4, ал. 1 – 5, както и такова препращане е сторено и относно обжалването на свързаните с тях актове. При оспорване на актовете за установяване на местни данъци и такси са приложими разпоредбите на ДОПК. Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

По делото на основание чл. 183, ал. 1, изр. първо, втора хипотеза и чл. 179, ал. 2 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК е представен официално заварен препис от Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с № 728484-1/01.07.2021 г., издаден от старши инспектор в отдел „Общински приходи“ П. при Дирекция „Общински приходи“ към Столична община. Същият е издаден от компетентен орган съобразно представената на л. 14 Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на кмета на Столична община, издадена на основание чл. 44, ал. 2 ЗМСМА и чл. 4, ал. 4, вр. ал. 1 и ал. 3 ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 ДОПК. С нея са определени служителите от състава на Столичната общинска администрация, на които е възложено да извършват производствата по установяването, обезпечаването, събирането и контрола на публичните общински вземания за местни данъци и такси по реда на ДОПК, като същите имат правата и

задълженията на административни органи по местни приходи и упражняват компетентността на органи по приходите в производствата по чл. 4, ал. 1, ал. 3 и чл. 9б ЗМДТ. Сред посочените в Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. служители, по т. 4,5 и 6, са посочени инспекторите, вкл. главни и старши, в отделите „Общински приходи“, „Големи данъкоплатци“, „Ревизии и събиране на вземания“. Такава длъжност заема издателят на процесния АУЗ – Й. Г. П. - старши инспектор в отдел „Общински приходи“ П., Дирекция „Общински приходи“, направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община съгласно Трудов договор № СОА21-РД15-6161/28.05.2021 г. (л. 15).

При тези данни следва да се приеме, че оспореният акт е издаден от компетентен орган по смисъла по чл. 9б във връзка с чл. 4, ал. 1 и 4 от ЗМДТ.

Същият не е антидатиран в какъвто смисъл са възраженията в жабата.

От приложените по делото доказателства се установява, че АУЗ е изпратен на жалбоподателя по пощата, с известие за доставяне /л. 21/ и номер на пратката ИД PS 1517 008R7Q R. В известието са вписани идентификационният номер и датата на издаване на изпращания документ, а именно „АУЗ № 728484-1/01.07.2021 г.“. Генерираният системен номер на пратката ИД PS 1517 008R7Q R е залепен върху придружаващия я пощенския плик. Копие от него е приложено на л. 20, а оригиналът - на л. 69 от делото. Върху пощенския плик са вписани същите данни за АУЗ - № 728484-1/01.07.2021 г., като е положено датно пощенско клеймо от 02.07.2021 г. Тези данни опровергават тезата, че АУЗ е издаден през 2025 г. Ето защо и съдът приема, че актът е издаден на датата, която е отразена в него като дата на издаване.

Друго не следва от констатираното разминаване в представения от ответника приемо-предавателен протокол, носещ подписа на служителя от Столична община, Дирекция „Общински приходи“ и ТП Български пощи – [населено място]. Във въпросния протокол са отразени предадените от общината и подлежащи на изпращане пощенски пратки, като под № 7 е вписан процесният АУЗ с № 728484-1/01.07.2021 г., заедно с генерирания номер на пратката, с който той се изпраща - ИД PS 1517 008R7Q R. Този номер е идентичен с този в известието за доставяне и плика с датно клеймо от 02.07.2021 г. В случая очевидно се касае за допусната фактическа грешка при ръкописното изписване на датата на протокола. Нещо повече протокола е от 2021 г., което също не кореспондира с твърдението в жалбата, че актът е издаден през 2025 г.

Ето защо, съдът намира за неоснователно възражението в жалбата, че АУЗ е антидатиран. Такъв порок не следва и от приложената на л. 40 извадка от системата на Столична община, в която на ред 15 е описан процесният АУЗ № 728484-1/01.07.2021 г. с вписан размер на главницата - 403,45 лв. и размер на лихвата – 116,77 лв. Тези размери съответстват на посочените в рекапитулацията под таблицата към АУЗ.

Неоснователно е и оплакването за настъпила погасителна давност.

Задълженията за ДНИ и ТБО са публични вземания /чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ДОПК/. Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. С оглед предвидените в чл. 28 и чл. 69 ЗМДТ срокове за плащане на ДНИ и ТБО, давностният срок за задълженията за 2016 г. започва да тече от 01.01.2017 г. и изтича на 01.01.2022 г., за задълженията за 2017 г. давностният срок започва да тече от 01.01.2018 г. и изтича на 01.01.2023 г., за задълженията за 2018 г. давностният срок започва да тече от 01.01.2019 г. и изтича на 01.01.2024 г., за задълженията за 2019 г. давностният срок започва да тече от 01.01.2020 г. и изтича на 01.01.2025 г., за задълженията за 2020 г. давностният срок започва да тече от 01.01.2021 г. и изтича на 01.01.2026 г.

Давността за задълженията за 2016, 2017, 2018 и 2019 г. е започнала да тече съответно на 01.01.2017 г., 01.01.2018 г., 01.01.2019 г. и 01.01.2020 г. и би изтекла съответно на 01.01.2022г., 01.01.2023 г., 01.01.2024 г. и 01.01.2025 г., но изтичането на давността е прекъснато с издаването на оспорения АУЗ № № 728484-1/01.07.2021 г./чл. 172, ал. 2 от ДОПК/. Издаването му е прекъснало горепосочения давностен срок, поради което е започнала да тече нова петгодишна давност /чл. 172, ал. 3 от ДОПК/. За тези задължения не е изтекъл и 10-годишният давностен срок по смисъла на чл. 171, ал. 2 от ДОПК.

При издаването на АУЗ не са допуснати нарушения на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 10, ал.1 от ЗМДТ установява общ принцип на облагане на недвижимите имоти, като съгласно чл. 11, ал.1 от ЗМДТ данъчно задължени лица за плащане на данък върху недвижимите имоти са собствениците и ползвателите на облагаеми с този данък недвижими имоти. След като жалбоподателят е декларирал, че е собственик на процесните недвижими имоти и те не са изключени от данъчно облагане съгласно чл. 10, ал.2, и ал. 3 и чл. 24 от ЗДМТ, то правилно и законосъобразно са му определени задължения за ДНИ за тези имоти.

Правилно и законосъобразно са му определени и задължения за ТБО, която по силата на чл. 64, ал.1 от ЗМДТ пак се заплаща от собственика на имотите. Действително, тези задължения не са безусловни и се дължат само ако услугите по сметосъбиране и сметоизвозване и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване се предоставят реално от общината (арг. от чл. 71, т.1 и т.2 от ЗМДТ) и е налице депо за битови отпадъци или друго съоръжение за обезвреждане на битови отпадъци (арг. чл. 71, т.3 от ЗМДТ). В случая събраните по делото доказателства са достатъчни, за да обосноват извода, че процесните услуги са били извършвани на територията, в която се намира имота на жалбоподателя, а и същият не е оспорил реално, че тези услуги не са били предоставяни, нито пък че имота се намира извън районите и зоните, в които са били предоставяни. Не се твърди, че имотът не се ползва, нито се установява да е подадена декларация от задълженото лице за това, за да се приеме на основание чл. 71, т. 1 (редакция ДВ, бр. 101 от 2013 г.), че не е дължима такса за услугата по чл. 62, т. 1 ЗМДТ. Освен това предоставянето на услугите по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване и за обезвреждане на отпадъците в депа или други съоръжения не е обвързано с конкретен имот, а цели да обслужва интересите на населението на цялата община/район, свързани с поддържане на чистотата на териториите и обезвреждането на отпадъците, генерирани от жизнената дейност на населението от съответните имоти на територията ѝ. Без значение за определянето на дължимата ТБО по отношение на тези два вида услуги е обстоятелството дали имотите се ползват и генерират битови отпадъци. Ето защо, при доказана престация на услугите са налице предпоставките за начисляване на суми за ТБО в тежест на собственика на недвижимите имоти.

По силата на чл. 62 ЗМДТ таксата за битови отпадъци се заплаща за услугите по събиране, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът ѝ се определя по реда на чл. 66 ЗМДТ за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл. 62 ЗМДТ в съответния район, както и честотата на сметоизвозване, се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 31 октомври на предходната година (63, ал.2 ЗМДТ). Таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за услугите, посочени в чл. 66, ал. 1 от ЗДМТ. В идентичен смисъл са нормите на чл. 18 и чл. 19 от НОАМТЦУПСО, уреждащи определяне на размера на ТБО и нейното събиране на територията на

Столична община.

По отношение предоставянето на услугите за трите компонента на ТБО по делото са представени Договор № РД-55-583/10.11.2010 г. и допълнителни споразумения между Столична община и „А.С.А. България“ ЕООД за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване на трета зона – райони: И., С. и П. (л. 139 – л. 149 от приложение № 1 към делото), Договор № СО15-РД-55-158/25.03.2015 г. и допълнителни споразумения между Столична община и „А.С.А. България“ ЕООД за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване на територията на трета зона – райони: И., С. и П. (л. 150-л.162 от приложение № 1), Договор № СОА20-ДГ55-125/02.03.2020 г. и допълнителни споразумения между Столична община и „А.С.А. България“ ЕООД за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване на територията на трета зона – райони: И., С. и П. (л. 163-л.175 от приложение № 1). За извършените услуги от Столична община са издадени фактури за всеки месец от периодите, за които са установени ТБО. Дейностите са отразени в актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи. Фактурите са намерили отражение в представените хронологични оборотни ведомости на сметка „Задължения към доставчици от страната“. Всички фактури са окомплектовани с ежедневни констативни протоколи за съответните месеци по години, в които е отразен сектора в който е имота, какви конкретни дейности са извършвани по двата вида услуги. Приложени са и обобщени констативни протоколи за лятно почистване, реализирано чрез машинно и ръчно метене на тротоари, улични платна, алеи, спирки на масов градски транспорт, пешеходни подлези, надлези и др., респективно на зимното почистване с машинно и ръчно снегочистване, обслужване, обезпесчаване.

Горепосочените документи са приложени по опис в папка приложение № 1 към делото, по месеци, за всяка от годините, за които е начислена ТБО – 2016, 2017, 2018, 2019 и 2020 г. От същите безспорно се установява наличие за документирано и доказано по надлежния ред предоставяне на услугите от дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване, както и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване. От представените отчетни документи се изяснява механизма на тяхното предоставяне от общината по отношение дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци и по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места.

По делото са приложен и договори от 03.08.2012 г. и 04.07.2019 г. с „Чистота-Искър“ ЕАД – услуга депо и обезвреждане на битови отпадъци в депо Д. Б., заедно с хронологични оборотни ведомости, фактури и месечни актове за отделните периоди. Същите удостоверяват реалното оказване на услугата обезвреждане на битовите отпадъци, които са събрани, обработени и извозени за третиране в изградените на територията на общината депа или други съоръжения за обслужване нуждите на населението.

Изложеното обосновава извод, че съобразно доказателствената тежест ответният административен орган е установил обстоятелствата, на които се основава искането за заплащане на дължимата такса за битови отпадъци: имотът на задълженото лице се намира на територията на Столична община, район П., [улица], който попада в обхвата на заповедите по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2016, 2017, 2018, 2019 и 2020 г. на

кмета на общината, както и че реално са предоставяни определените компоненти на услугите по чл. 62 от ЗМДТ съгласно чл. 66, ал.1, т. 1-3 от ЗМДТ включително.

Законосъобразно е определен и размера на установените задължения при съобразяване на данъчната оценка на имота, при отчитане на липсата на подадени от задълженото лице декларация по чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО. Задълженията за ДНИ и ТБО се определят в годишен размер и се заплащат в сроковете по чл. 28, ал. 1 от ЗМДТ и чл. 20, ал.1 от НОАМТЦУТОБ. Съобщението по чл. 23 и чл. 69, ал.2 от ЗМДТ не е предпоставка за възникване на задължението, тъй като срокът за плащане на задълженията за ДНИ и ТБО е нормативноопределен и не е обвързан с връчването на съобщението. В чл. 4, ал.2 от ЗМДТ, респективно чл. 9б от ЗМДТ е предвидено, че невнесените в срок данъци и такси по този закон се събират заедно с лихвите по ЗЛДТДПДВ по реда на ДОПК. В същия смисъл е и текстът на чл. 175, ал.1 от ДОПК, който предвижда, че за неплатените в законоустановените срокове публични задължения се дължат лихви в размер, определен в съответния закон. Задълженията за ДНИ и ТБО представляват публични вземания по смисъла на чл. 162, ал.2, т.1 и т.2 от ДОПК. С неплащането на задълженията в регламентираните срокове, съответно с неплащането на всяка от вноските в срока за плащането ѝ, задълженото лице изпада в забава и дължи лихва за това. Ето защо, правилно и законосъобразно органът по приходите е определил лихви за забава в плащането на задълженията за ДНИ и ТБО.

В обобщение съдът намира иницирираното от С. Е. Д. оспорване на АУЗ за неоснователно.

С оглед изхода на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК в полза на Столична община следва да се присъди претендираното от процесуалния представител на ответника юрисконсулско възнаграждение, което съдът определя на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, вр. чл. 4, ал. 1 и чл. 9б ЗМДТ Административен съд София-град, III отделение, 75 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Е. Д. срещу Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с № 728484-1 от 01.07.2021 г., издаден от старши инспектор в отдел „Общински приходи“ П. при дирекция „Общински приходи“ към Столична община, потвърден с Решение № СФД25-РД28-257/06.06.2025г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

ОСЪЖДА С. Е. Д. да заплати на Столична община юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 /сто/ лева.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 160, ал. 7, изр. второ, предл. първо ДОПК, вр. чл. 4, ал. 1, изр. второ ЗМДТ.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 от

ДР на ДОПК, вр. чл. 4, ал. 1 и чл. 9б ЗМДТ.

СЪДИЯ: